Socialförsäkringsutskottets betänkade

1980/81:18

om anslag till sjukförsäkringen och vissa yrkesskadeersättningar (prop. 1980/81:100)

Utskottet behandlar i detta betänkande de i proposition 1980/81:100, bilaga 8 (socialdepartementet) under litt. B. Allmän försäkring m. m. upptagna anslagen B 8. Bidrag till sjukförsäkringen och B 9. Vissa yrkesskadeersättningar m. m. I anslutning till anslaget B 8 behandlar utskottet ett antal motioner om sjukpenningfrågor.

1. **Bidrag till sjukförsäkringen.** Regeringen har under punkt B 8. Bidrag till sjukförsäkringen (s. 62–64) föreslagit riksdagen att till Bidrag till sjukförsäkringen för budgetåret 1981/82 anvisa ett förslagsanslag av 3 850 000 000 kr.

Motionerna

I motion 1980/81:203 av Lars Werner m. fl. (vpk) föreslås att riksdagen uttalar att åldersgränsen 16 år bör slopas i lagen om allmän försäkring vad gäller rätt till sjukpenning och att all inkomst av arbete räknas som sjukpenninggrundande inkomst samt hemställer hos regeringen om förslag härom.

I motion 1980/81:249 av Knut Wachtmeister (m) hemställs att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad som i motionen anförts om det lämpliga i att återinföra karensdagar i sjukförsäkringssystemet.

I motion 1980/81:302 av Hagar Normark m. fl. (s) föreslås att riksdagen uttalar att reglerna för sjukpenning ändras så att sjukpenning i förebyggande syfte kan utgå till gravida mödrar då det gäller ett väntat barns liv och hälsa, och inga andra utvägar finns.

I motion 1980/81:335 (motivering i motion 1980/81:333) av Tage Adolfsson (m) hemställs att riksdagen hos regeringen anhåller om förslag om införande av fem karensdagar inom sjukförsäkringen samt möjligheter att privat teckna försäkring för dessa dagar.

I motion 1980/81:706 av Stig Josefson m. fl. (c) hemställs att riksdagen beslutar anhålla att regeringen överlämnar motionen för utredning i sjukpenningkommittén.

I motion 1980/81:707 av andre vice talmannen Thorsten Larsson m. fl. (c) hemställs att riksdagen beslutar som sin mening ge regeringen till känna att sjukpenningkommittén beaktar vad som i motionen anförts.

I motion 1980/81:922 av Arne Lindberg (c) och Märta Fredrikson (c) hemställs att riksdagen beslutar begära att regeringen överlämnar motionen till sjukpenningkommittén för beaktande.

I motion 1980/81:923 av Erik Olsson (m) och Sven Munke (m) hemställs att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad i motionen anförts om behovet av en förbättring av hemmamakars möjligheter att inom den allmänna försäkringens ram försäkra sig till högre sjukpenningbelopp än vad som nu är möjligt.

I motion 1980/81:1220 av Gunnar Biörck i Värmdö (m) hemställs att riksdagen hos regeringen anhåller att motionen överlämnas till sjukpenningkommittén för beaktande vid dess fortsatta utredningsarbete.

I motion 1980/81:1230 av Ewy Möller (m) hemställs att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad i motionen anförts om en samordning i tiden mellan sjukpenning- och löneutbetalningar.

I motion 1980/81:1232 av Kersti Swartz (fp) hemställs att riksdagen hos regeringen anhåller om utredning angående ändrade utbetalningsrutiner vid försäkringskassorna.

I motion 1980/81:1614 av Doris Håvik (s) och Birgitta Johansson (s) hemställs att riksdagen i skrivelse till regeringen begär att en snar översyn sker av nuvarande bestämmelser beträffande rätt till sjukpenning.

I motion 1980/81:1623 av Rune Rydén (m) hemställs att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad som i motionen anförts angående sjukförsäkringsavgiften.

Utskottet

Den som är försäkrad enligt lagen om allmän försäkring (AFL) och bosatt i Sverige skall vara inskriven hos allmän försäkringskassa fr. o. m. den månad då den försäkrade fyller 16 år. Inskrivningen medför rätt till sjukpenning om den försäkrades sjukpenninggrundande inkomst uppgår till minst 6 000 kr.

Den sjukpenninggrundande inkomsten motsvarar den inkomst i pengar eller vissa naturaförmåner som den försäkrade kan antas för år räknat komma att tills vidare erhålla av eget arbete, antingen på grund av anställning eller genom annat förvärvsarbete. Inkomsten fastställs av försäkringskassan med ledning av olika föreliggande uppgifter om den försäkrade och efter förfrågan hos denne eller arbetsgivaren om den framtida beräknade årsinkomsten. Inkomst av arbete för egen räkning får inte beräknas högre än som motsvarar skälig avlöning för liknande arbete för annans räkning. Vid beräkningen av den sjukpenninggrundande inkomsten bortses från den del av inkomsten som överstiger sju och en halv gånger det vid årets ingång gällande basbeloppet.

Sjukpennning utgår vid sjukdom som sätter ned arbetsförmågan med minst hälften. Vid fullständig nedsättning av arbetsförmågan utges hel sjukpenning och i annat fall halv sjukpenning. Hel sjukpenning utgör för dag räknat 90 % av den fastställda sjukpenninggrundande inkomsten, delad med 365.

Den som inte har en sjukpenninggrundande inkomst som överstiger 6 000 kr. kan vara sjukpenningförsäkrad genom den s. k. hemmamakeförsäkringen. Förutsättningarna härför är att den försäkrade antingen är gift och stadigvarande sammanbor med sin make eller stadigvarande sammanbor med barn under 16 år eller med någon med vilken den försäkrade har varit gift eller har eller har haft barn. Sjukpenning utgår under dessa förutsättningar med åtta kr. per dag.

Hemmamakeförsäkrad och sådana försäkrade som skulle ha varit hemmamakeförsäkrade om de inte haft förvärvsinkomst har möjlighet att teckna en frivillig sjukpenningförsäkring hos den försäkringskassa där de är inskrivna. De kan därmed få ett sjukpenningtillägg som ger en sammanlagd sjukpenning av högst 20 kr. per dag.

Sjukpenning utgår först fr. o. m. dagen efter insjuknandet. Har den försäkrade gått miste om dagpenning från erkänd arbetslöshetskassa eller kontant arbetsmarknadsstöd enligt lagen om sådant stöd eller börjar sjukperioden inom tjugo dagar efter föregående sjukperiods slut utgår dock sjukpenning även för insjuknandedagen.

Sjukförsäkringen finansieras till 15 % genom statsbidrag och till återstående 85 % genom avgifter från arbetsgivare och egna företagare. Avgifterna utgör f. n. 10,5 % av avgiftsunderlaget, som för arbetsgivaravgiften i huvudsak motsvarar summan av under året utgivna löner och ersättningar. En egenföretagares avgifter beräknas på den försäkrades inkomst av annat förvärvsarbete än anställning. Till grund för beräkningen av denna inkomst läggs i princip hans taxering till statlig inkomstskatt.

Sjukpenningförsäkringen är f. n. föremål för översyn inom sjukpenningkommittén (S 1978:04). Enligt direktiv år 1978 skall kommittén göra en översyn av försäkringen i syfte att mildra vissa ogynnsamma effekter av nuvarande regler inom försäkringen och därvid som en alternativ lösning pröva förutsättningarna att införa en period under vilken arbetsgivaren skall svara för sjukersättningen, sjuklön, i stället för nuvarande ersättningsregler. Reglerna om sjukpenning till egenföretagare och hemmamakar skall också bli föremål för översyn liksom processuella och administrativa föreskrifter i anslutning till sjukpenningförsäkringen. Även frågor om avgiftsuttag ryms inom kommittéuppdraget.

I tilläggsdirektiv i oktober 1980 framhåller chefen för socialdepartementet angelägenheten av att frågorna kring ett sjuklönesystem snarast blir klarlagda. Kommittén bör därför senast den 1 mars 1981 komma in med en redovisning av utredningsuppdraget i vad avser ersättning för inkomstbortfall vid sjukdom. Samtidigt bör kommittén komma in med underlag till olika alternativ för att uppnå kostnadsbesparingar inom ersättningssystemet vid sjukdom, t. ex. i form av lägre kompensationsnivå under de första dagarna i en sjukperiod eller införande av ett system med karens.

Frågan om den nedre *åldersgränsen* för tillhörighet till sjukpenningförsäkringen, 16 år, tas upp i motion 203 av Lars Werner m. fl. Motionärerna begär

att riksdagen skall uttala sig för att nämnda åldersgräns skall slopas samt begära förslag härom från regeringen.

Vid behandlingen av liknande motionsyrkanden vid föregående riksmöte (se SfU 1979/80:15) erinrade utskottet om att socialpolitiska samordningsutredningen i betänkandet (SOU 1979:94) En allmän socialförsäkring föreslagit att 16-årsgränsen för tillhörighet till sjukpenningförsäkringen skall slopas. Betänkandet har remissbehandlats och bereds f. n. inom regeringskansliet. Utskottet anser därför, i likhet med föregående år, att något särskilt uttalande från riksdagens sida inte är påkallat och avstyrker bifall till motionen.

Rune Rydén kritiserar i motion 1623 regeln om att inkomst av arbete för egen räkning vid bestämmande av *sjukpenninggrundande inkomst* inte må beräknas högre än som motsvarar skälig avlöning för liknande arbete för annans räkning. Motionären påpekar att egenföretagaren måste erlägga sjukförsäkringsavgift på grundval av den lön han tar ut ur företaget. Enligt motionären bör en översyn göras av gällande regler, så att den sjukpenninggrundande inkomsten alltid motsvaras av inbetald sjukförsäkringsavgift med den begränsning som följer av att den sjukpenninggrundande inkomsten inte kan överstiga sju och ett halvt basbelopp.

Även denna fråga liksom andra frågor om egenföretagarnas ställning inom sjukförsäkringen har tidigare behandlats av riksdagen. I sitt av riksdagen godkända betänkande SfU 1978/79:18 erinrade utskottet om att i direktiven till sjukpenningkommittén särskilt framhållits att kommittén skall undersöka tillämpningen och verkningarna av nuvarande regler för sjukpenninggrundande inkomst med hänsyn till att egenföretagarnas sjukpenning förmenats ge bristande kompensation för inkomstförlust i vissa fall. Något särskilt tillkännagivande med anledning av ett motionsyrkande om en utredning om egenföretagarnas ställning i sjukpenningssystemet ansåg utskottet därför inte påkallat. Motion 1623 föranleder inte utskottet till något ändrat ställningstagande i frågan.

Storleken av sjukpenningen inom *hemmamakeförsäkringen* behandlas i två motioner. Arne Lindberg och Märta Fredrikson framhåller i motion 922 att hemmamake som vårdar barn i i förskoleåldern inte har något sjukpenningskydd som täcker utgifter för lejd arbetskraft vid sjukdom. Motionärerna menar att beslut bör fattas om att denna kategori hemmamakar bör ha en sjukpenning som åtminstone motsvarar garantibeloppet inom föräldraförsäkringen (f. n. 37 kr. per dag), och motionärerna begär att motionen överlämnas till sjukpenningkommittén för beaktande.

Även Erik Olsson och Sven Munke anser i motion 923 att det vore önskvärt om hemmamakesjukpenningen kunde höjas. Dessa motionärer menar emellertid att det med hänsyn till rådande ekonomiska läge inte är lämpligt att öka sjukförsäkringens kostnader utöver vad som är direkt oundvikligt med nuvarande regelsystem. De anser därför att reglerna för den frivilliga sjukpenningförsäkringen bör ändras så att en hemmamake kan försäkra sig

för ett sjukpenningbelopp som motsvarar garantibeloppet inom föräldraförsäkringen.

Som nämnts ingår i sjukpenningkommitténs uppgifter att också göra en översyn av hemmamakeförsäkringen. Kommittén har tidigare, på förslag av utskottet i betänkande SfU 1978/79:18, fått överlämnade till sig motioner som innehållit yrkanden om höjning av hemmamakeförsäkringens belopp. I nämnda betänkande, som godkänts av riksdagen, har utskottet betonat angelägenheten av att kommittén positivt prövar frågan om en förbättring av försäkringsförmånen med hänsyn till den successiva försämring som den genomgått. Utskottet förutsätter att även de synpunkter som framförts i de nu förevarande motionerna tas upp till prövning i kommitténs arbete. Någon särskild åtgärd från riksdagens sida med anledning av motionerna anser utskottet mot bakgrund av det anförda inte påkallad.

Frågan om *sjukpenningförsäkringens kompensationsnivå* tas upp i ett flertal motioner.

I motionerna 249 av Knut Wachtmeister, 335 av Tage Adolfsson, 707 av Thorsten Larsson m. fl. och 1220 av Gunnar Biörck i Värmdö framförs olika förslag om återinförande av någon form av självrisk inom försäkringen för att bringa ner kostnaderna för densamma. Ett system om två till tre karensdagar kombinerade med särskilda skyddsregler för personer med ofta återkommande sjukdomar föreslås i motionerna 249 och 707. I sistnämnda motion betonas bl. a. att ett bestämt krav för ett rättvist karensdagssystem måste vara att alla omfattas av samma system vid inträffad sjukdom. Förslaget i motion 335 innebär att fem karensdagar skall införas i kombination med möjligheter att teckna frivillig försäkring för att att täcka inkomstförlusten under samma tid. Ett system med större inslag av individuell försäkring förordas slutligen också i motion 1220, som innehåller förslag om att avgifterna för sjukförsäkringen skall erläggas av den enskilde, som därvid skall kunna erbjudas olika alternativ till självrisk inom försäkringen.

Sjukpenningkommittén har som inledningsvis nämnts erhållit tilläggsdirektiv om att senast den 1 mars i år inkomma till regeringen med underlag till olika alternativ till kostnadsbesparingar genom ett ökat inslag av självrisk inom sjukpenningförsäkringen. Resultatet av utredningsarbetet i denna del kommer inom kort att redovisas till regeringen och kommer därefter att efter sedvanlig remissbehandling bli föremål för beredning inom regeringskansliet. Med hänsyn härtill anser utskottet att det saknas anledning för riksdagen att nu göra några bindande uttalanden om förändringar i sjukpenningförsäkringen. Utskottet avstyrker därför bifall till motionerna 249, 335, 707 och 1220.

Stig Josefson m. fl. tar i motion 706 upp en annan fråga som berör kompensationsnivån inom sjukpenningförsäkringen. Motionärerna tar som exempel på att gällande bestämmelser i vissa fall leder till överkompensation en person som har daglön och som sjukskriver sig en fredagkväll och sedan är sjuk den följande veckan t. o. m. söndagen. Den försäkrade erhåller då,

anför motionärerna, sjukpenning under nio dagar, vilket ger ett högre belopp än om vederbörande förvärvsarbetat under samma tid. Motionärerna begär att motionen skall överlämnas till sjukpenningkommittén för utredning.

Utskottet avstyrkte i sitt av riksdagen godkända betänkande SfU 1979/80:15 en motion med ett liknande yrkande. Utskottet hänvisade till att någon särskild åtgärd inte var påkallad från riksdagens sida, eftersom den problemställning som tagits upp i motionen ingick i sjukpenningkommitténs utredningsuppdrag. Utskottet anser att riksdagen bör vidhålla detta ställningstagande och avstyrker bifall till motion 706.

En förutsättning för att nedsättning av arbetsförmågan skall grunda rätt till sjukpenning är att nedsättningen förorsakas av sjukdom. Någon definition av *sjukdomsbegreppet* finns inte i AFL utan det har överlåtits åt de tillämpande myndigheterna att ange omfattningen av detta. I motion 1614 av Doris Håvik och Birgitta Johansson ger motionärerna exempel på olika situationer, som vållat tveksamhet i den praktiska tillämpningen om när ett sjukdomstillstånd skall anses föreligga. Motionärerna nämner arbetsoförmåga vid sterilisering eller abort och arbetsoförmåga till följd av att proteser eller andra tekniska hjälpmedel går sönder och måste repareras. Enligt motionärerna är nuvarande oklarhet i praxis ytterst otillfredsställande, och de menar att entydiga regler måste utformas och att nuvarande snäva bedömning av sjukdomsbegreppet bör undanröjas. De begär därför att en snar översyn skall ske av gällande bestämmelser för rätt till sjukpenning.

Utskottet har tidigare, se SfU 1974:13 och 26 och SfU 1976/77:22, haft anledning beröra olika problem som kan uppstå vid tolkningen av begreppet sjukdom. I sistnämnda betänkande framhöll utskottet att frågan låg inom ramen för socialpolitiska samordningsutredningens arbete, varför utskottet inte fann anledning för riksdagen att vidta någon särskild åtgärd med anledning av en motion om utredning av sjukdomsbegreppet. Socialpolitiska samordningsutredningen har härefter i sitt betänkande (SOU 1979:94) En allmän socialförsäkring gett en principmodell för när sjukpenning skall kunna utgå i framtiden. Därvid har utredningen framhållit att det finns ett flertal frågor inom sjukpenningförsäkringen som kan behöva utredas närmare av specialutredningar. En av de frågor som utredningen nämnt är sjukdomsbegreppet.

Nuvarande praxis om vad som skall anses som sjukdom grundar sig på uttalanden i förarbetena till 1947 års lag om en allmän sjukförsäkring. Förarbetena bygger till stora delar på dittillsvarande praxis på området och innehåller vissa uttalanden om sjukdomsbegreppets omfattning som kan bidra till att skapa konstlade gränsdragningar och motverka en flexibel tolkning av detta begrepp. Samtidigt har utbyggnaden av det sociala trygghetssystemet och medicinska och tekniska framsteg inte minst under de två senaste decennierna efter hand kommit att medföra en förändrad syn på vilka situationer som kräver samhällets stöd och hjälp.

De svårigheter att tolka begreppet sjukdom som föreligger i de situationer som nämns i motionen synes i flera avseenden bottna i ett sådant förändrat synsätt. Utskottet delar därför uppfattningen i motion 1614 att en snar översyn bör ske av gällande bestämmelser om rätt till sjukpenning.

Hagar Normark anser i motion 302 att sjukpenning bör kunna utgå för att förhindra fosterskador när moderns arbetsmiljö innebär risk för sådana skador. Motionären framhåller att strävan visserligen bör vara att åstadkomma en så god arbetsmiljö att t. ex. gravida kvinnor inte utsätts för risker för fosterskador men att det tar tid att uppnå detta mål. Det är därför enligt motionären rimligt att sjukpenning kan utgå om ingen annan lösning finns, t. ex. omplacering till annat arbete.

Utskottet har nyligen i betänkande SfU 1980/81:5 behandlat motioner med samma syfte som den förevarande. Utskottet har därvid, efter remissbehandling av motionerna, framhållit att det fanns skäl att närmare utreda frågan om kompensation för inkomstbortfall för gravida kvinnor som av förebyggande skäl måste avstå från förvärvsarbete och där sjukdomstillstånd inte föreligger. Utredningen bör, ansåg utskottet, bl. a. klarlägga i vilka fall det är motiverat av medicinska skäl med uppehåll i förvärvsarbetet, i vilken utsträckning och på vad sätt inkomstbortfall skall täckas, om arbetsgivares skyldighet att omplacera till annat arbete skall utvidgas och i vilka fall det nu kan förekomma oenhetligheter i bedömningen av rätt till ersättning vid förebyggande åtgärder i samband med graviditet. Utskottet framhöll dessutom att utredningen bör pröva om problemet kan lösas genom en komplettering av bestämmelserna om havandeskapspenning på sätt riksförsäkringsverket anfört i sitt remissyttrande eller om frågan bör lösas på annat sätt, t. ex. inom föräldraförsäkringens ram. Avslutningsvis ansåg utskottet att förslag till lösningar borde ta sikte på att få enhetlighet i bedömningen.

I rskr 1980/81:3 har riksdagen som sin mening gett regeringen till känna vad utskottet anfört.

På grund av det anförda är enligt utskottets mening någon riksdagens åtgärd med anledning av motion 302 inte påkallad.

Utskottet behandlar slutligen motionerna 1230 av Ewy Möller och 1232 av Kersti Swartz om ändrade bestämmelser för *utbetalning av sjukpenning*. Båda motionerna syftar till att undvika alltför täta utbetalningar av sjukpenning och få till stånd en bättre tidsmässig samordning mellan utbetalningen av sjukpenning och löneutbetalningen.

AFL innehåller inte någon bestämmelse om tidpunkten för när sjukpenning skall utbetalas. Riksförsäkringsverket har emellertid i sin kungörelse 1979:24 föreskrivit att sjukpenning skall betalas ut högst en gång i veckan. Innan denna kungörelse utfärdades prövade utskottet i betänkande SfU 1978/79:4 ett motionsyrkande som syftade till en inskränkning i de dittillsvarande möjligheterna att utbetala sjukpenning dagligen. I betänkandet, vartill hänvisas, har redovisats de olika delvis motsatta synpunkter i

frågan som lämnats av de tillämpande myndigheterna och de försäkringsanställdas fackliga organisation. Med hänsyn till att riksförsäkringsverket övervägde att utfärda föreskrifter om utbetalning högst en gång i veckan, ansåg utskottet att någon åtgärd med anledning av motionen inte var påkallad.

Utskottet vill erinra om att frågan om hur ofta sjukpenning skall utbetalas har samband med det arbete som bedrivs inom sjukpenningkommittén. Som inledningsvis nämnts skall kommittén undersöka möjligheterna att införa en period under vilken arbetsgivaren betalar sjuklön. Frågan om tidpunkten för utbetalning av sjukpenning kommer, om ett sjuklönesystem införs, i ett nytt läge.

På grund härav och då de nya utbetalningsrutinerna endast tillämpats en kortare tid anser utskottet att någon riksdagens åtgärd inte är påkallad med anledning av motionerna 1230 och 1232.

Utskottet har ingen erinran mot propositionens förslag till medelsanvisning till anslaget Bidrag till sjukförsäkringen.

Utskottet hemställer

1. beträffande *åldersgränsen för tillhörighet till sjukpenningförsäkringen*
   att riksdagen avslår motion 1980/81:203,
2. beträffande *egenföretagares sjukpenninggrundande inkomst*
   att riksdagen avslår motion 1980/81:1623,
3. beträffande *sjukpenning för hemmamakar*
   att riksdagen avslår motionerna 1980/81:922 och 1980/81:923,
4. beträffande *karensdagar m. m. inom sjukpenningförsäkringen*
   att riksdagen avslår motionerna 1980/81:249, 1980/81:335, 1980/81:707 och 1980/81:1220,
5. beträffande *sjukpenning till personer med daglön*
   att riksdagen avslår motion 1980/81:706,
6. beträffande *översyn av bestämmelserna om rätt till sjukpenning*
   att riksdagen med bifall till motion 1980/81:1614 som sin mening ger regeringen till känna vad utskottet anfört,
7. beträffande *sjukpenning vid graviditet*
   att riksdagen avslår motion 1980/81:302,
8. beträffande *utbetalning av sjukpenning*
   att riksdagen avslår motionerna 1980/81:1230 och 1980/81:1232,
9. att riksdagen till *Bidrag till sjukförsäkringen* för budgetåret 1981/82 anvisar ett förslagsanslag av 3 850 000 000 kr.

2. **Vissa yrkesskadeersättningar m. m.** Utskottet tillstyrker regeringens under punkt B 9 (s. 64) framlagda förslag och hemställer

att riksdagen till *Vissa yrkesskadeersättningar m. m.* för budgetåret 1981/82 anvisar ett förslagsanslag av 2 200 000 kr.

Stockholm den 10 mars 1981

På socialförsäkringsutskottets vägnar
SVEN ASPLING

Närvarande: Sven Aspling (s), Nils Carlshamre (m), Margareta Andrén (fp), Doris Håvik (s), Allan Åkerlind (m), Börje Nilsson (s), Gösta Andersson (c), Ralf Lindström (s), Gullan Lindblad (m), Lars-Åke Larsson (s), Elis Andersson (c), Martin Segerstedt (s), Arne Andersson i Gustafs (c), Nils-Olof Gustafsson (s) och Per-Ola Eriksson (c).

Särskilt yttrande

Sven Aspling, Doris Håvik, Börje Nilsson, Ralf Lindström, Lars-Åke Larsson, Martin Segerstedt och Nils-Olof Gustafsson (alla s) anför:

I reservation 4 till socialförsäkringsutskottets betänkande 1980/81:14 med anledning av proposition 1980/81:20 om besparingar i statsverksamheten m. m. framhöll utskottets socialdemokratiska ledamöter att de tilläggsdirektiv som utfärdats för sjukpenningkommittén i syfte att få till stånd besparingar inom sjukpenningförsäkringen ingav allvarliga förhågor – inte minst ur fördelningssynpunkt – för att försäkringen kommer att försämras. Enligt reservanterna var det än allvarligare att även underlaget för urholkningen av försäkringsskyddet skulle tas fram under stor brådska. Reservanterna begärde därför att tilläggsdirektiven skulle återkallas så att kommittén kunde återgå till sin ursprungliga planläggning och arbeta enligt de direktiv som utfärdades år 1978. Denna begäran avslogs emellertid av riksdagen.

Sjukpenningkommitténs uppdrag kommer nu inom kort att redovisas för regeringen. Vi finner det därför angeläget understryka vikten av att man vid ställningstagandet till utredningens redovisningar och förslag har som utgångspunkt att eventuella ändringar av delar av vårt sociala trygghetssystem måste ske med socialpolitiska utgångspunkter. Avsikten med reformerna och stödåtgärderna får därvid inte gå förlorade.